

РЕШЕНИЕ

№ 2372

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 06.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **11335** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „Милки Груп Био“ ЕАД, чрез адвокат С. Ж. против решение рег. № 32-363571/09.12.2020 г. към MRN 17BG002005H0007469/04.07.2017 г. на директора на Териториална дирекция С. Морска, Агенция Митници. решение рег. № 32-363571/09.12.2020 г. към MRN 17BG002005H0007469/04.07.2017г. на директора на ТД С. морска, понастоящем ТД митница В. към Агенция Митници, с което е отказано приемането на декларираната от "Милки Груп Био" ЕАД митническа стойност на стока № 1 „лимонена киселина монохидрат – 2000 торби x 25 кг нето тегло CAS N 5949-29-1, 2000 колета, 50400 кг бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999“, определена е нова митническа стойност на тази стока на основание чл. 74 § 3 от М. в размер на 76017.18 лева и са установени допълнителни задължения за досъбиране ДДС в размер на 10 392.80 лева.

Първоначално по жалбата е образувано дело 12577/2020г. на АССГ, по което е постановено Решение №6964/25.11.2021г., но е отменено с Решение № 11323/08.12.2022г. постановено по адм.д.2185/2022г. на Върховен административен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав.

Твърдения на жалбоподателя :

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно и следвало да бъде отменено изцяло. Излагат се съображения, че митническите органи трябва да обосноват

наличието на съмнения, относно достоверността на декларираната от дружеството митническата стойност и да докажат, че са спазили процедурата по нейното изменение. Административният орган се позовал на извършена проверка от О., но не отговаряло на истината изложеното в решението на стр. 2, че дружеството било уведомено за доклада и му била предоставена възможност за коментар.

На дружеството бил извършен последващ контрол от Столична митница /понастоящем ТД „Югозападна“ в Агенция „Митници“/, приключила с доклад, който обхващал и процесните декларации, служебно известен на ТД „С. Морска“. Липсвали констатации за плащане на суми, в повече от декларираните за целия проверяван период. Митницата не разполагала с износните декларации, което било посочено в оспореното решение, нито с фактури на по- висока стойност. Посочването на стойност и дата, без номер на фактура не можело да докаже, че това е било декларирано при износа на стоките, както и не можело да докаже, че има фактура на по- висока стойност от декларираното при вноса на стоките.

Твърди се, че според трайната съдебна практика, наличието на износна декларация на по- висока стойност не е доказателство за реално платената или подлежаща на плащане цена, тъй като същата представлява частен документ, който няма обвързваща съда доказателствена стойност. Липсата на фактура и плащане на по- високата стойност било пречка да се твърди, че дружеството е платило повече от декларираното. Т.е. административният орган следвало да докаже, че е налице договоряне или плащане на по-високата стойност, каквито доказателства не се сочили в обжалваното решение. Относно митническата стойност, определена по чл. 74 параграф 3 МК, изтъква, че дори и хипотетично да приеме, че окончателен доклад на О., макар и неподкрепен с доказателства би могъл да събуди някакви съмнения, митническата администрация не била освободена от задължението да обоснове и докаже, че е спазила избраната процедура за увеличение на митническата стойност на процесните стоки. Жалбоподателят счита, че е следвало да се определи стойността според твърдяната по- висока договорна стойност- ако митницата твърди, че действително платената или подлежаща на плащане цена е тази, посочена от О. като достоверна, но не можело да се преминава към чл. 74 параграф 3 от МК, тъй като следвало да се докаже неприложимостта на способите, изброени в чл. 74 параграф 2 от МК, което не е било сторено. Не ставало ясно защо митническите органи пристъпили към определяне на стойността по чл. 74 параграф 3 от МК при положение, че имало други вносове на лимонена киселина монохидрат, която представлявала химикал и има CAS № 5949-29-1, определящ я напълно еднозначно като химично съединение и при него не можело да има търговска марка, репутация или добро име. Т.е. митническите органи следвало да разгледат други вносове на продукти със същия CAS номер, със същата държава на произход, за да намерят идентични или сходни стоки, а не да преминават към определяне на стойността по реда на чл.74, параграф 3 от МК, с аргумента, че не знаели доброто име, репутацията и търговската марка на продукта. И само, ако не откриели договорни стойности за идентични и сходни стоки за най- голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, може да се премине към определяне на стойност по чл. 74, параграф 3 от МК.

В проведеното с.з. чрез процесуалния си представител адв. Ж. поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена изцяло. Счита за неправилен подхода на митническите

органи за определяне на стоката по реда на чл.74, §3, тъй като реално няма данни за „идентични“ или „сходни стоки“. Поддържа, че митническата стойност трябва да бъде декларираната договорна стойност, така като е посочена в митническата декларация. Моли съда да отмени изцяло обжалвания административен акт. Претендира разноси. Ответникът – директорът на Териториална дирекция „С. Морска“, Агенция „Митници“ чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Счита че представените документи събрани в хода на извършената проверка и по линия на международно сътрудничество са официални документи и имат обвързваща доказателствена сила, за разлика от представените от страна на дружеството документи без нотариална заверка. Моли съда да потвърди решението като правилно и законосъобразно.

Административен съд – София град, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и съображенията на страните, приема за установено следното:

При първото разглеждане на делото, са установени следните факти:

На 04.07.2017г. дружеството „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД декларира на режим „допускане на свободно обращение“ с митническа декларация MRN 17BG002005H00007469 стока „лимонена киселина монохидрат - 2000 торби x 25 кг. нето тегло CAS №5949-29-1”, 2000 колета, 50400,00 кг. общо бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, износител Н. NOGA I. CO., L.- Китай, продавач PLINER CONSULT L.. - С., държава на износ Китай, деклариран произход Китай, условие на доставка FOB Qingdao. Стоката е първоначално декларирана за режим митническо складиране с митническа декларация MRN 17BG002002J0002338. Към митническата декларация за допускане за свободно обращение са приложени: фактура №000122821/11.01.2017г., опаковъчен лист №ТТСА 161027/07.01.2017г., фактури №№ 18422/21.02.2017г., [ЕГН]/21.02.2017г., [ЕГН]/22.02.2017г., проформа фактура №[ЕГН]/03.07.2017г., анализен и здравен сертификат, пълномощно към фирма „Джи ес лоджистикс“ ЕООД, платежни нареждания за внесени мито и ДДС.

Към датата на деклариране на стоката е бил в сила Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/82 на Комисията от 21 януари 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на лимонена киселина с произход от Китайската народна република (в сила от 22.01.2015г.)

С писмо рег. № 32-237718/14.08.2020г., Ц. на Агенция „Митници“ уведомява ТД С. морска, за получено писмо от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) с № OSM(2020) 18690/07.07.2020 г., с рег. индекс в А. 32-201378/14.07.2020., с което OLAF информира българските митници за приключило разследване по случай № ОС/2017/0912/B1 за избягване на анти-дъмпингови мита и занижаване на митническата стойност при внос на лимонена киселина в ЕС от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД. Към писмото са приложени препоръка за действия, които следва да бъдат предприети от България, № OSM(2020)18689/07.07.2020г. и Финален доклад №(2020) 18691/07.07.2020г. Съгласно препоръката, в Р. България следва да се предприемат всички подходящи мерки, за да се осигури събирането на мита (конвенционални и антидъмпингови), в размер на общо 21 595.53 евро. Във Финалния доклад като засегнато лице по случая е посочено дружеството „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД (С., България), като се уточнява, че същото било уведомено за провежданото разследване, предоставена му е възможност за коментар на фактите и в рамките на посочения срок

не са получени никакви коментари.

Анализът на данните за вноса на лимонена киселина в ЕС (код по КН 29181400 и 29181500), извършен от Европейската служба за борба с измамите разкрива, че няколко пратки, оформени на внос с допълнителен код А999 (ставка на антидъмпингово мито от 42.7%) са били декларирани с митнически стойности, които са прекалено ниски, в сравнение с друг внос на лимонена киселина.

От страна на OLAF е била проведена проверка на място на територията „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД в периода от 20 ноември 2018г. (осъществена съвместно с проверката по отношение на ОС/2018 0052) (доклад за посещение на компания - ОСМ(2018)25057 - 23 ноември 2018г.), с цел да се получи подробна информация (документи, данни за плащания) по отношение на определени случаи на внос в България на китайска лимонена киселина от компанията.

Европейската служба за борба с измамите отправила молба (ОСМ(2019) 13824 - 21 юни 2019 г.) към китайските митници за съдействие, за предоставяне на декларирани стойности при износа за определен брой пратки, които включват шест български декларации за внос. На 5 ноември 2019г. е получен отговор (ОСМ(2019)25798 - 13 ноември 2019г.), съгласно който декларирани износни стойности от Китай са значително по-високи от стойностите, декларирани при внос в България.

С писмо рег. № 32-256511/02.09.2020г., Ц. С. предоставила на ТД С. морска /ТД “С. морска“- [населено място]/ писмо от дирекция „Защита на финансовите интереси на Европейския съюз“ (АФКОС) в Министерство на вътрешните работи, ведно с получена от китайските митнически власти информация в таблична форма, видно от които декларирани в Китай стойности за износ на лимонена киселина са значително по-високи от декларирани от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД при вноса в България.

Относно митническа декларация MRN 17BG002005H00007469, дата на внос 04.07.2017г., с декларирана цена по фактура №000122821/11.07.2017г. в размер на 21 150,00 щатски долара, е установена декларираната стойност при експорт от Китайска Народна Република в размер на 41 000,00 щатски долара.

На 05.10.2020 г. е изпратено до „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД писмо рег. №32-2888821/05.10.2020 г. относно: съобщение по реда на чл.22, пар.6 от Регламент /ЕС/ №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламент /ЕС/ №952/2013 г./ Със същото уведомяват жалбоподателя за започване на административното производство, съгласно чл.26, ал.1 АПК. Указано е, че на основание чл.22, §6 от Регламент /ЕС/ №952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламент /ЕС/ №952/2013 г./, се предоставя възможност за изразяване на становище по мотивите изложени в писмото, в срок от 30 дни от получаването му. Видно от известие за доставяне писмото е получено на 07.10.2020 г.

На 06.11.2020 г. в срок е получен отговор от „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, в който излагат възраженията си.

На 09.12.2020 г. е издадено обжалваното в настоящото производство Решение към MRN 17 BG002002H0007469/04.07.2017 г., рег. №32-363571/09.12.2020 г. на Директора на Териториална дирекция „С. морска“, Агенция „Митници“, с което на основание чл. 84 ал.1 т. I от ЗМ, вр. чл. 5, т.39 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 74 пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 140 и чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447, вр. чл. 77, пар.1 б. а), вр. чл. 85, пар. 1, вр.

чл. 101, пар. 1 , вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл.54, ал.1, чл.56 от ЗДДС, чл.59, ал.2 от ЗДДС, чл. 59 от АПК е отказано приемането на митническата стойност на декларираната стока № 1 в митническа декларация (МД) MRN 17BG002005H0007469 от 04.07.2017г. Определена е митническа стойност на декларираната в митническа декларация MRN 17BG002005H0007469 от 04.07.2017г. стока №1, описана в кл. 31 като „лимонена киселина монохидрат - 2000 торби x 25 кг. нето тегло CAS №5949-29-1“, 2000 колета, 50400,00 кг. бруто тегло, код по Т. [ЕГН], допълнителен код по Т. А999, в размер на 76017,18 лв. Постановено е да се коригира митническа декларация MRN: 17BG002005H0007469 от 04.07.2017г., както следва: за стока № 1: Кл. 43 „Код МО“ да се чете: 6; Стойността в кл. 46 „Статистическа стойност“ вместо 41188,77 да се чете: 76017,18; Стойностите в кл. 47 „Изчисляване на вземанията“ да се четат като:

Вид	Основа за изчисляване	Ставка	Сума
A00	76017,18	6,5	4941,12
A30	76017,18	42,70	32459,34
В00	114122,39	20,00	22824,48

Всичко: 24358,26С Решението се разпорежда също да се вземе под отчет начисленият със същото решение размер на ДДС - вр. чл. 109 от ДОПК. На осн. чл. 104 пар. 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи могат да не вземат под отчет размера на вносните мита, за които съгласно чл.103 от Регламент (ЕС) №952/2013 длъжникът вече не може да бъде уведомен.

При първото разглеждане на делото – по адм.д.12 577/2202г. е допусната Съдебно-счетоводна експертиза, от заключението на която е видно, че след запознаване с всички приложени по делото документи, с които се начисляват задължения за плащане към доставчиците, свързани с получаването и заприхождаването на „лимонена киселина монохидрат- 2000 торби x 25 кг. /50 000 кг./ нето тегло CAS №5949-29-1“, 2000 колета и след извършен анализ на счетоводните регистри, в които се проследяват стопанските операции, свързани с доставката, всички задължения по доставката са платени и не са дължими други суми за плащане. При анализ по счетоводните сметки, вещото лице установило, че плащанията по описаните фактури, свързани с доставката на лимонена киселина монохидрат са извършени по банков път. Трите посочени суми в кл.47 на MRN 17BG002005H0007469/04.07.2017 г. - мита и Д.: 2 6".2" лв.. 17 587,60 лв. и 12 431,68 лв. са платени. Допълнително от счетоводството на дружеството се изпраща по електронен път банков документ от 06.04.2017 г. за извършено плащане към „Плинер Консулт“ Л. сума в размер 145 140,14 щатски долара, като в основанието за платената сума се посочват няколко фактури, сред които ф.№122821. Всеки документ, свързан с доставката на лимонена киселина монохидратп е осчетоводен, осчетоводено е и плащането, съобразно декларираната стойност в митническата декларация. Не се откриват несъответствия, свързани с начисляване на задълженията за плащане и преведените суми към доставчиците. Вещото лице е отразило в заключението си, че е правен въпроса относно посочване на статистическата стойност в кл.46 - вместо декларираната 41 188,77 лв. да се промени на 76 017,18 лв., като основа за изчисляване на митата и ДДС, съгласно решението на директора на ТД „С. Морска“ при Агенция „Митници“.

При второто разглеждане на делото –по адм.д. № 11335/2022г. на АССГ, в изпълнение на указанията на касационната инстанция, дадени с Решение №

11323/08.12.2022г. по адм.д. 2185/2022г. на Върховен административен съд, са приети в допълнение на административната преписка писмени доказателства - Справка, извлечена от националната база данни чрез съдействието на служител от Централно митническо управление, поради технически проблем в ТД Митница В. и който не бил отстранен. В справката се съдържа информация относно 9 броя митнически декларации за стоката с код по Т. [ЕГН]. От тях по осем броя митнически декларации, стоката е с описание „лимонена киселина монохидрат“, с деклариран код по Т. [ЕГН], допълнителен код А880 производител: Laiwu Taihe Biochemistry Co., L.-No 89 Changjiang S., Laiwu C., Shandong Province, P.. Видно от справката само по процесната митническа декларация MRN 17BG002005H0007469/04.07.2017г. стоката с описание „лимонена киселина“ е декларирана с код по Т. [ЕГН], допълнителен код А999 Други.

Правни изводи на съда:

Решението е издадено от директора на Териториална дирекция С. морска към Агенция "Митници", който орган притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Към датата на издаване на обжалваното Решение –04.07.2017г., този орган е част от митническата администрация на страната, която отговаря за прилагането на митническото законодателство на ЕС. Също има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага определени митнически разпоредби. В чл. 19, ал. 1 от ЗМ (редакция изм. ДВ бр. 98 от 2018 г., в сила от 07.01.2019 г.) изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според, ал. 7 на същия член, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

С оспореното решение е извършена промяна на декларираните обстоятелства в митническа декларация във връзка с последваща проверка, от което възникват задължения за дружеството жалбоподател за митническо и данъчно задължение. Тъй като съгласно чл. 56 от ЗДДС начисляването на данъка при внос по чл. 16 се извършва от митническите органи, като размерът на данъка се взема под отчет по реда, определен за митническото задължение, то актът е издаден от материално и териториално компетентен административен орган.

Решението е обективизирано в писмена форма и в него са посочени фактически и правни основания за издаването му.

По спазването на процесуалните правила:

Според постоянната съдебна практика на СЕС, цитирана в Решение от 15 юли 2010 г. по дело C-354/09 Gaston Schul BV срещу Staatssecretaris van Financiën и Решение от 19 март 2009 г. по дело C-256/07 Mitsui & Co. D., правната уредба на Съюза относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности.

При прилагането на методите за определяне на митническа стойност

митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа, за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава, а според член 15, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изисквана документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

На това принципно положение е основана и процедурата по член 140, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г. на СЕС по дело C-263/06 Carboni.

Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на член 22, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение.

Освен това зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен - Решение от 18 декември 2008 г. на СЕС по дело C-349/07. Доколкото производството по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 е специфично и цели преодоляване на съмненията относно стойността на стоката, за да се гарантира в пълен обем правото на изслушване на лицето, то следва да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Въз основа на изложеното, в тежест на митническия орган е да обоснове на първо място "основателността" на своите съмнения, неприемането на декларираните договорни стойности на внасяните стоки и решението си по член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 - че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, поради което я определя по вторичните методи на член 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Съгласно член 22, параграф 6 и 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническите органи са длъжни преди да вземат решение, което би било неблагоприятно за заявителя, да му съобщят мотивите, на които ще се основа решението, съответно са длъжни да мотивират всяко решение, което е неблагоприятно за него.

Съответно в процедурата по член 140, вр. член 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, лицата, адресати на решения за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да

представят по надлежен и подходящ начин становището си относно елементите, на които административният орган възнамерява да основе своето решение. За целта тези лица следва да са надлежно уведомени за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изисквана обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото им на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение - Решение от 13 март 2014 г. на СЕС по обединени дела C-29/13 и C-30/13, Г. Т. Л..

При регламентиране на общата процедура във връзка с правото на изслушване, в член 8, параграф 1, буква "а" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 изрично е предвидено, че в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение.

На основание чл. 22, §6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския Парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 8 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446 за изпълнение на Регламент (ЕС) 952/2013, дружеството-вносител е уведомено в хода на административното производство за мотивите, на които ще се основава решението на митническия орган по процесната митническа декларация, в това число, че има съмнение относно декларираната митническа стойност и основанията за това, повторени в мотивите на оспореното решение, като уведомяването е извършено с писмо с изх.№32-288821/05.10.2020г. на митническия орган, подробно обсъдено по фактите относно съдържанието му. На вносителя е предоставена възможност да представи доказателства, да декларира определени обстоятелства, за да защити правата си. Така дружеството е уведомено и впоследствие с оспореното решение, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, вр. чл. 74, §2, буква "б." от М., вр. чл. 140 и чл. 141 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е отказано приемане на митническата стойност на декларираната стока № 1 в процесната MR№ 17BG002005H0007469/04.07.2017г. декларирана от „Милки Груп Био“ ЕАД, посочени са статистическите стойности, както и другите фактически основания, идентично възпроизведени в оспореното решение.

Изложеното обосновава извод, че не е допуснато нарушение и на процесуалните правила от формална страна, що се касае до правата на вносителя.

Допуснато е обаче нарушение на задължението на органа по чл.9 АПК – служебно да извърши необходимите проверки и по чл.35 АПК да постанови решението си след като събере всички относими доказателства, тъй като не само е бил задължен, но съдът не приема невъзможност, да извлече от системата БИМИС данни за внос на лимонена киселина монохидрат. Приетото в решението, че няма данни, се опроверга от представената справка с данни за други 8 вносители, извлечени то същата система от служител на Централно Митническо управление. По тези съображения, съдът приема нарушение по чл.146, т.3 АПК.

По материалната законосъобразност на оспореното решение съдът

приема следното:

Правният спор по делото се свежда до това, дали следва да се приложи декларираната митническа стойност на основание чл.70 М. - договорната стойност, както се твърди от жалбоподателя, или митническата стойност по процесната митническа декларация за стоки № 1 следва да се определи по приложения вторичен метод от митническите органи. конкретно по чл.74, пар.2, буква б) М..

В Дял II, Глава 3 от приложимия Регламент (ЕС) № 952/2013, озаглавена "Стойност на стоките за митнически цели", с член 69 е предвидено, че митническата стойност на стоките във връзка с прилагането на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от разпоредби на Съюза, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 70 и 74.

В член 70 е регламентиран Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, като в параграф 1 е предвидено, че "базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост", а в параграф 2, че "действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изрично в параграф 3, букви "а" до "г" са изброени условия, които следва да са изпълнени кумулативно, за да се прилага договорната стойност.

В член 74 са регламентирани Вторични методи за определяне на митническата стойност. Съгласно параграф 1, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Правила относно стойността на стоките за митнически цели са уредени и в Дял II, Глава 3 на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447).

В член 140 "Неприемане на декларираните договорни стойности" от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 са определени подробни правила за прилагането на член 70, параграф 1 от Кодекса. Съгласно параграф 1 на член 140, "Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация". Според параграф 2, ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на

член 70, параграф 1 от Кодекса.

Според диспозитива на процесното решение член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска практика на митническите органи, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки - метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., когато бъде преценено, че декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, и вносителят не представя, в отговор на искането в този смисъл на митническия орган, допълнителни доказателства или сведения за установяване на точността на декларираната договорна стойност на тези стоки.

Доколкото член 181а от Регламент (ЕИО) № 2454/93 съответства по съдържание с член 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, то така направено тълкуване е приложимо и в конкретния случай. Митническите органи е допустимо да сравняват средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки и да мотивират основателните си съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена сума, макар да не поставят под съмнение автентичността на представената като доказателство за заплащането ѝ фактура, както е в процесния случай.

Митническите органи считат, че е налице достатъчно основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл. 70 от М. митническа стойност, без да бъде оспорвана автентичността на предоставените документи, в резултат на което следва да се определи нова митническа стойност по един от вторичните методи. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи на основание чл. 70 М., тя се определя по реда на чл. 74, параграф 2 от Регламента за прилагане на кодекса. При анализ на данните за прилагането на метода, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква "а" от Регламент (ЕС) № 952/2013 е формиран извод, че не може да се определи митническа стойност въз основа на идентични стоки и не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл. 1, параграф 2, т. 4 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447. При допълнително проучване и анализ не е открита достатъчно информация за показателите, необходими, за да се приложи методът.

Органът е обосновал неприложимост на втория вторичен метод за определяне на митническа стойност, регламентиран в чл. 74, параграф 2, буква "б." от М. - Регламент (ЕС) № 952/2013 - въз основа на сходни стоки. При този метод следва да бъде анализирана информация за стоки с приети договорни стойности, произведени в същата държава, които въпреки, че са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали с декларираните стоки, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско

отношение, които са били допуснати до свободно обръщение в приблизително същото време.

При изследването и по двата метода е посочено, че в митническата база данни за декларации за допускане за свободно обръщение с крайно потребление няма данни нито за идентични нито за сходни стоки "по същото или приблизително същото време". Посоченото в решението, че не са установени данни за декларираните и приети митнически стойности за стоката „лимонена киселина монохидрат“ с произход Китай, противоречи на приетите доказателства по делото. При постановяване на оспореното решение митническият орган необосновано е дерогирал вторичните методи по чл. 74, пар.2 от Регламент 952/2013 и е приложил чл. 74, пар.3 от същия регламент, като изцяло се е позовал на изготвения доклад на О., в който са отразени резултатите от извършената от Европейската служба за борба с измамите проверка относно установяване на действителната митническа стойност на процесната стока лимонена киселина монохидрат на базата на декларираната стойност при износа ѝ от Китай към ЕС .

Относно разследванията, провеждани от О., член 11, § 2 от Регламент /ЕС/ 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11.09.2013 г., в сила от 1.10.2013 г., регламентира че, докладите от тези разследвания представляват допустими доказателства в административното и наказателно производство в държавите членки, където е възникнала необходимост от използването им, по начина и при условията, приложими за административните доклади, изготвени от инспектори на националната администрация. Пи тази регламентация следва да се приеме, че докладите на О. имат характер на официален свидетелстващ документ по смисъла на чл.179 ГПК вр. чл.144 АПК, който се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила по отношение на установените в него факти.

Проведеното разследване и констатациите на О. за конкретен внос в ЕС, не освобождават компетентния митнически орган на държавата членка от спазване не само на предвидената процедура, но и от провеждането на собствени проверки за да определи митническата стойност по правилата на Митническият кодекс. Така в Решение 28 октомври 2021 година, по дело C-650/19 P, Vialto Consulting Kft., Съдът на ЕС приема, че: "(..) съгласно член 11, параграф 1 от Регламент № 883/2013, след завършване на разследването OLAF изготвя доклад от разследването, придружен от препоръки на генералния директор за това дали да се предприемат действия или не. В член 11, параграф 3 от този регламент се уточнява, че докладите и препоръките, изготвени след провеждането на външно разследване, както и съответните свързани документи се изпращат на компетентните органи на засегнатите държави членки в съответствие с правилата, свързани с външните разследвания, и при необходимост на компетентните служби на Комисията." (т.133). Що се касае до последващите действия от страна на държавите членки, Съдът извежда в същото решение, че: "От текста и структурата на тези разпоредби следва, че органът, до който са отправени тези препоръки, **трябва да извърши собствена проверка** и да изслуша засегнатото лице, преди да приеме решение, което може да има неблагоприятни последици за него."

В случая изискването за изслушване на дружеството е спазено, но задължението на компетентният митнически орган да извърши собствено разследване, което да доведе до правилното определяне на митническата стойност, не е спазено. Това е така, тъй като противно на приетите доказателства по делото - изготвената от Централно митническо управление Справка от системата БИМИС за периода 04.03.2017г. до 04.07.2017г. за стоката с код по Т. [ЕГН], допълнителен код А999 с произход Китай - лист 31 от делото. Както се посочи, справката включва 9 броя митнически декларации, от тях по осем броя митнически декларации стоката е с описание "лимонена киселина монохидрат" с деклариран код по Т. [ЕГН], допълнителен код А880, а по процесната митническа декларация стоката е с допълнителен код - А999, но всички девет декларации съдържат идентичен номер на стоката от гледна точка на съдържанието CAS (C. Abstracts S.) № 5949-29-1, както отбелязва адв. Ж. в откритото съдебно заседание по делото.

Без да се анализират данните за приетите други 8 декларации за декларирана "лимонена киселина монохидрат" с произход Китай, изводът, че не са открити данни, респективно, че не са приложими методите по чл. 74, ал.2 от Регламент (ЕС) №952/2013г. не могат да бъдат споделени. Необосновано поради това органът е приел, че е приложим последният метод - по 74, пар.3 от същия регламент, тъй като решението е прието без да бъдат изяснени в цялост всички относими към издаването му факти и обстоятелства, довело до нарушение на задължението за последователно прилагане на методите за определяне на митническата стойност, както следва от първата алинея на чл.74 от същия регламент.

Предвид изложеното, процесното решение е незаконосъобразно - чл.146, т. 3 и т.4 АПК - нарушение на служебното задължение за събиране на доказателства, довело до необоснованост и материална незаконосъобразност относно приложимия метод за определяне на митническата стойност, поради следва да бъде отменено. Съдът в производството по делото дължи проверка за законносъобразност на основанията по чл.146 АПК на сопреното решение, не може въз основа на събраните нови доказателства - тези по Справката от БИМИС, за пръв път да приложи методите по чл.74, пар.2 от Регламент 952/2013г. тъй като ще лиши дружеството от една съдебна инстанция за проверка на фактическите и правни изводи по този въпрос. Тъй като се касае за установени нови факти, които макар и да са съществували, митническият орган при постановяването на решението не е взел предвид, делото следва да се върне за ново произнасяне като съборазни новите данни. С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 1396 лв., от които: 50 лева внесена държавна такса, 996 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия и 350 лева за ВЛ. Съдът на основание изложеното и чл.172 АПК,

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалба на „ Милки Груп Био" ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.5, ап.12, представлявано от П. П., Решение № № 32-363571/09.12.2020 г. към MRN 17BG002005H0007469/04.07.2017 г. на директора на Териториална дирекция С. Морска, Агенция Митници. решение рег. № 32-363571/09.12.2020 г. към MRN 17BG002005H0007469/04.07.2017г. на директора на ТД С. морска, понастоящем ТД митница В. към Агенция Митници.

ОСЪЖДА Агенция Митници, чрез Териториална дирекция С. морска, да заплати на „ Милки Груп Био" ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.5, ап.12, представлявано от П. П. , сумата от 1396 лв.. / хиляда триста деветдесет и шест лева/ за разноски.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението с касационна жалба пред върховен административен съд.

Съдия: